

Sessions d'Economia a Granollers i Sant Cugat del Vallès

► El dilluns dia 3 de novembre va tenir lloc a la parròquia de Sant Esteve de Granollers la reunió d'Economia amb els rectors i responsables de les parròquies del Vallès Oriental. L'acte va ser presidit per Mons. Saiz Meneses que va presentar el nou delegat episcopal d'Economia, el Sr. Francesc Ortiz. Aquest, acompanyat pel Sr. Gustavo García, cap de Béns Immobles presentaren l'estat de comptes

del Bisbat de l'any 2013 i la situació actual. El Sr. Bisbe agrai la feina feta pel Sr. Jaume Sala, anterior delegat d'Economia i convidà els assistents a participar en la Campanya de Germanor. El dimarts dia 4 de novembre es va fer la reunió d'Economia a la parròquia de Sant Pere d'Octavià de Sant Cugat del Vallès per a les parròquies del Vallès Occidental i Collserola.

GLOSSA

Agafats de la mà

Dos nens de nou anys —en Frederic, el més alt de la classe, i en Miquel, el més baix— són amics des de ben menuts. Van a la mateixa escola. Es van conèixer en començar el primer curs de preescolar. Ara fan quart de primària. En Miquel està afectat per una discapacitat intel·lectual greu amb retard psicomotriu i el seu currículum formatiu preveu el suport —que rep a la mateixa escola— de professionals d'una entitat especialitzada. Els dos infants han forjat una estreta i forta amistat. En Frederic és conscient de les limitacions d'en Miquel i té molt clar, d'acord amb la seva edat, quina ha de ser la resposta a les necessitats de l'amic, sempre amb molta naturalitat.

En Miquel va tenir l'oportunitat de participar en una cursa inclusiva, sense categories. No és el primer any que hi pren part. És un esdeveniment que l'il·lusiona. Veu que s'hi impliquen familiars i amics —també en Frederic—, que corren al costat seu. Ho viu amb joia i ho fa palès amb el llenguatge gestual amb què estableix comunicació amb les altres persones. Arribat el gran dia, situats tots dos amics en el punt inicial de la cursa, esperen el moment d'arrencar a córrer. Agafats de la mà, inicien el recorregut. Les possibilitats d'en Miquel marquen el ritme i en Frederic el segueix, animant el seu amic. Assolit el punt d'ar-

ribada, el deixa anar de la mà, disminueix el ritme i en Miquel, joiós i exultant, entra el primer del grup. Esforç compartit, superació de la dificultat, generositat en la victòria, sensibilitat envers el més feble, orgull sa en el triomf que exalta valors i desterra qualsevol humiliació... Creuar somrient la línia d'arribada: pot haver-hi imatge més significativa?

Una família que, fent front a les dificultats, sap acompanyar en Miquel; uns mestres sensibilitzats i preparats per donar-li resposta; una escola i un centre especialitzats que col·laboren...; un seguit d'actes d'interdependència perquè ningú en resti al marge. Un reconeixement implícit de la dignitat de les persones i de la repercussió en l'entorn per fer-ho possible. A més a més, des de la fe, un seguiment dels ensenyaments de Jesús: «En veritat us ho dic: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits m'ho fèieu a mi» (Mt 25,40). Enmig, en Frederic, sense massa plantejaments teòrics ni formulacions escrites. Estima el seu amic, veu les seves dificultats i la manera com el pot ajudar, i ho fa des de l'estimació i la fidelitat implícites i des d'una grandesa de cor. En Miquel ho copsa, se sent estimat. «L'amic estima en tot moment» (Pr 17,17).

Enric Puig Jofra, SJ

Ordenació de diaques

El proper diumenge dia 30, primer diumenge d'Advent, a les 6 de la tarda a la Catedral, el Sr. Bisbe conferirà el Sagrat Orde del Diaconat als seminaristes Agustí Villalba, Walter Cifuentes, Arturo Fabregat, Guillem López, Andrés Ramírez i Hernán Urdaneta.

REMEU MAR ENDINS

Un any dedicat als religiosos i religioses

Acabem avui, amb la festa de Jesucrist, Rei de tot el món, un any litúrgic. Diumenge que ve en començarem un altre amb el temps d'Advent, un camí de preparació espiritual per a la festa de Nadal. Així s'expressa que la vida cristiana és un camí i que tots anem acomplint les seves etapes.

Aviat ja entrarem en l'any de gràcia de 2015. I aquestes reflexions volen fer-se també ressò que l'any vinent serà a tota l'Església catòlica l'Any de la Vida Consagrada.

El 29 de novembre de 2013, en acabar un encontre amb 120 superiors generals d'instituts religiosos, en un clima d'intercanvi fraternal ben franc, el papa Francesc va convocar l'Any de la Vida Consagrada. Començarà el diumenge que ve, 30 de novembre i es prolongarà fins al 2 de febrer de 2016, festa de la Presentació del Senyor al Temple (la popular festa de la Candelera), data en que se celebra cada any la jornada dedicada a la vida consagrada.

A finals del mes de gener passat, el cardenal Joao Braz de Aviz, prefecte de la Congregació per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica, acompanyat de l'arquebisbe i religiós franciscà José Rodríguez Carballo, secretari d'aquest dicasteri, varen presentar respectivament els objectius i les activitats d'aquest any que va a començar.

Vull subratllar que l'arquebisbe Rodríguez Carballo va ser el primer nomenament que va fer el Papa actual a la Cúria romana el mes d'abril de 2013. En aquell moment aquest franciscà gallec presidia la Unió de Superiors Generals dels ordes i congregacions de tota l'Església, i el Papa el va portar d'aquest càrrec a la secretaria de la Congregació de la Cúria que és responsable de l'atenció al món de la vida consagrada, masculina i femenina. Els dies 2 i 3 del passat mes de maig, aquest religiós va estar a Barcelona i es va reunir amb religiosos i religioses de les diòcesis catalanes, invitat per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Desitjo que allò que els digué en aquella circumstància inspiri de manera clara i profunda la celebració d'aquest any a la nostra diòcesi.

Els objectius generals d'aquest any són tres. Primer, recordar amb memòria agraïda els 50 anys de la publicació del decret del Concili Vaticà II *Perfectae caritatis*, sobre la renovació de la vida consagrada; segon, abraçar el futur amb esperança, sabent que la crisi de la societat i de l'Església també afecta a la vida consagrada a Déu i assumir-la «no com l'anticipació de la mort, sinó com una ocasió favorable per al creixement en profunditat»; i, tercer, viure el present amb passió, evangelitzant la vocació pròpia de cada orde o congregació i donant testimoni de la bellesa i del servei a la societat que realitzen els religiosos i religioses que estan entre nosaltres.

La nostra diòcesi, a través de la Delegació per a la Vida Consagrada ha organitzat diversos actes amb els quals celebrarem aquest esdeveniment. El que més desitjava dir-los —a ells i a tota la diòcesi— que aquest any és una invitació a donar gràcies a Déu pel gran servei que realitzen i per tot allò que aporten —en tots els àmbits de l'acció de l'Església— a la nostra jove diòcesi. Per això, la celebració d'aquest any no és només quelcom per als religiosos i religioses, sinó que és un compromís per a tota la comunitat diocesana.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Bisbe de Terrassa

ENTREVISTA

▶ MIQUEL ALBERT SOLER

Mirada sonora i solidària

Mirada cristiana és una revista que s'escolta. Està adreçada a persones cegues i discapacitats visuals. Conté articles de diferents publicacions catòliques que llegeixen voluntaris i que es graven en un CD d'àudio. L'objectiu és, per al professor i pedagog Miquel Albert Soler, president de l'Associació Mirada Solidària, «transmetre la fe cristiana i els seus valors socials». Informació: 639 866 483 / info@miradasolidaria.net.

Hi ha poques eines evangelitzadores per a les persones cegues...

Sí, actualment només hi ha dues revistes catòliques en català accessibles a les persones cegues: *Catalunya Cristiana* edició Braille —trimestral, amb un recull de reportatges, articles i notícies d'Església publicades en el setmanari—, i *Mirada Cristiana* —que també és trimestral. Ambdues estan realitzades per l'Associació Mirada Solidària.

Com es troba l'evangelització del món del cec?

Hi manquen molts recursos i compromís per part de les grans organitzacions de cecs. Des de la nostra associació procurem incloure les persones amb discapacitat visual en el conjunt de la societat. Treballem per mitigar el buit i unir les persones sensibles al missatge de Jesús i fer-nos més presents a la nostra Església, que ha d'incloure tothom.

Es pot dir que, des de la foscor, et pots acostar més a Déu?

Entre les persones cegues també hi ha poca fe. Però la foscor pot ajudar a aguditzar tots els sentits i comprendre Jesús Déu, que és llum interior, veu que s'escolta, font que s'assaboreix, cep veritable que abraça, perfum d'encens que s'olora.

Òscar Bardají i Martín

HECHOS DE SAN JUAN XXIII

«Mis buenos muertos»

El sacerdote Angelo Rossi, que solía acompañar a Roncalli en sus vacaciones en Sotto il Monte (donde nació Roncalli) aporta un vivo testimonio: «Otra devoción que yo vivía vivísima en el siervo de Dios era la devoción a los difuntos; los llamaba “mis buenos muertos”; a veces me recomendaba recurrir a ellos en mis necesidades y en mis dificultades espirituales. Me invitaba a acompañarlo en la visita al cementerio. Me sorprendía que cuando llegaba al pueblo de vacaciones su primera visita, incluso antes de ir a casa, era al cementerio, que estaba en el camino que conduce a la iglesia y a Camaitino (su casa familiar). También la última parada —al marchar tras las vacaciones— era para los muertos [...]. Es conocido que en su dormitorio del Vaticano conservaba las fotografías de sus párrocos difuntos, de sus padres y de sus hermanos y hermanas.»

(Del libro *San Juan XXIII, maestro espiritual*, de Luis Marín de San Martín, Ed. Ciudad Nueva)

SER PADRES

«¿En qué podemos ayudar?»

Las personas que critican a las familias separadas ignoran el dolor que siente una familia que se rompe. No deberían hablar mal de los padres que se separan. Por el contrario, harían bien en preguntar: ¿En qué podemos ayudar?

La amarga soledad se muestra en toda su crudeza cuando el niño regresa a casa después de la escuela y no hay ni hermanos ni ningún adulto que le espere. Se trata del desgraciadamente popular *key's children*, niño de la llave. El menor solitario cuya falta de supervisión por parte de un adulto nos lleva de cabeza a los profesionales de la infancia, por el consumo desaforado que hace de pantallas (televisión, vídeos, continuas conexiones a chats...) al llegar a su casa y no tener a nadie que le reciba.

Para ayudar, existe el valioso apoyo de la escuela: «Diles a tus padres que vengan a verme», es la mejor receta que puede darle el maestro al alumno taciturno, acompañándola de una cariñosa palmada en la espalda. La escuela es una importante estructura de soporte del alumnado con separación de los padres. Los países de habla inglesa la denominan el principal *support system*.

Cuando el docente da la oportunidad al alumno de que le cuente la situación familiar le está haciendo un gran favor. Conviene que este niño no se sienta como un *bicho raro* en la escuela. Hay que desculpabilizar a los menores de las situaciones que crean los adultos.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Una *bici* para el Papa

O ctavio escribió: «Querido papa Francisco, el 2 de abril con mis amigos te traemos la *bici* de los abrazos, realizada por nosotros. Es preciosa. Nosotros estaremos allí, venga a saludarnos». La *bici de los abrazos*, bicicleta con un manillar más largo y dos asientos, permite al pasajero que viaja detrás *abrazar* al conductor: busca aliviar a los autistas de la soledad.

El Papa responde, una vez más, acogiendo a las personas y escuchando la compleja realidad del autismo en el marco de la XXIX Conferencia Internacional del Pontificio Consejo para los Operadores Sanitarios: «La persona con trastornos del espectro del autismo: animar la esperanza», celebrada los días del 20 al 22 de noviembre en el Vaticano, con la participación de expertos en autismo de los cinco continentes.

La Iglesia invita al amor y a la solidaridad fraterna. «Comparar con las personas que sufren de autismo la esperanza y la certeza de que la adhesión al Amor nos permite reconocer a Cristo resucitado cada vez que este se hace nuestro prójimo en el camino de la vida.»

«La calidad de vida de una comunidad se mide en gran parte por el compromiso en el cuidado de los más débiles y más necesitados y en el respeto a su dignidad de hombres y mujeres» (Juan Pablo II).

Hna. M. de los Ángeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

24. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4]. Sant Andreu Dung-Lac, prevere, i companys mrs. a Tonquín (Vietnam, s. XVIII-XIX); sant Crisògon, mr. (s. III); santa Fermina, vg. i mr.; santes Flora i Maria, vgs. i mrs. a Còrdova.
25. ■ **Dimarts** [Ap 14,14-20 / SI 95 / Lc 21,5-11]. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinaí (s. IX), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulencia; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.
26. ■ **Dimecres** [Ap 15,1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19]. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Siri-ci, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.
27. ■ **Dijous** [Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21, 20-28]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830). Sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).
28. ■ **Divendres** [Ap 20,1-4.11-21,2 / SI 83 / Lc 21,29-33]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia, prev. franciscà; santa Caterina Labou-ré, vg. paüla.
29. ■ **Dissabte** [Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36]. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.
30. ■ **† Diumenge vinent**, I d'Advent (lit. hores 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / SI 79 / 1Co 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

▮ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.»

I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▮ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos. R.

Em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna. / Em guia pels camins segurs / per l'amor del seu nom. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungí el cap amb perfums, / ompliu a vessar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist. Cadascun al moment que li correspon: Crist el primer, després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▮ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra.

Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar, quan tenia set, em donàreu beure, quan era foraster, em vau acollir, quan em veïreu despulat, em vau vestir, quan estava malalt, em vau visitar, quan era a la presó, vinguéreu a veure'm.

Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us?

El rei respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi.

Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar, quan tenia set, no em donàreu beure, quan era foraster, no em vau acollir, quan em veïreu despulat, no em vau vestir, quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar.

Els llis respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vós?

El rei contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi.

I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▮ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Así dice el Señor Dios: «Yo mismo en persona buscaré a mis ovejas, siguiendo su rastro. Como sigue el pastor el rastro de su rebaño, cuando las ovejas se le dispersan, así seguiré yo el rastro de mis ovejas y las libraré, sacándolas de todos los lugares por donde se desperdigaron un día de oscuridad y nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas, yo mismo las haré sestar —oráculo del Señor Dios. Buscaré las ovejas perdidas, recogeré a las descarriadas; vendaré a las heridas; curaré a las enfermas; a las gordas y fuertes las guardaré y las apacentaré como es debido. Y a vosotras, mis ovejas, así dice el Señor: Voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío.»

▮ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta: / en verdes praderas me hace recostar. R.

Me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas; / me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. R.

Preparas una mesa ante mí, / enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo resucitó de entre los muertos: el primero de todos. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre ha venido la resurrección. Si por Adán murieron todos, por Cristo todos volverán a la vida. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después, cuando él vuelva, todos los que son de Cristo; después los últimos, cuando Cristo devuelva a Dios Padre su reino, una vez aniquilado todo principado, poder y fuerza. Cristo tiene que reinar hasta que Dios haga de sus enemigos estrado de sus pies. El último enemigo aniquilado será la muerte. Y, cuando todo esté sometido, entonces también el Hijo se someterá a Dios, al que se lo había sometido todo. Y así Dios lo será todo para todos.

▮ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria, y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda.

Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme.»

Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?»

Y el rey les dirá: «Os aseguro que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis humildes hermanos, conmigo lo hicisteis.»

Y entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis.»

Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?»

Y él replicará: «Os aseguro que cada vez que no lo hicisteis con uno de estos, los humildes, tampoco lo hicisteis conmigo.»

Y estos irán al castigo eterno, y los justos a la vida eterna.»

Jesucrist amb sant Pere i sant Pau. Capella Palatina (s. XII), Palermo

COMENTARI

Jesús, benèvol i humil de cor

L'escena del text d'avui no és una paràbola més. És una visió solemne del judici final. I, com ja podem sospitar, és pròpia i exclusiva de Mateu. La presentació del judici de Jesús com a Fill de l'home pot desfer els temors i donar peu a l'esperança. Vegem-ho en dos moments.

Recordem algunes dades rellevants. El judici corona i presideix els grans discursos de Jesús en Mateu (Mt 7,21-27, sermó de la muntanya; 13,37-43.47-50, paràboles del jull i la xarxa; 18,23-35, paràbola del rei que passa comptes als seus súbdits, el text d'avui). Mateu ha aclarit que «el Fill de l'home ha de venir amb els seus àngels en la glòria del seu Pare i llavors pagarà a cadascú segons les seves obres» (16,27). El judici està present en les paràboles del final de Mateu (el servent bo i do-

lent, 24,45-51; les deu noies que esperen el nuvi, 25,1-13; els talents, 25,14-40). El text d'avui és literàriament un punt solemne i culminant de l'ensenyament de Jesús segons Mateu. Ara bé, el jutge és Jesús. El que podia quedar obert sobre la imatge de Déu que ofereixen les paràboles (p.ex. la de les deu noies i la dels talents), és recollit i clarificat en aquesta darrera escena. El jutge és Jesús, amb una característica que és exactament la contrària de les paràboles. En les paràboles l'amo, el propietari, el rei, es converteixen en el Senyor. En el text d'avui, el Senyor Jesús es converteix en el rei (25,34). La solemnitat embolcalla l'escena: els àngels, la glòria del Pare, el tron on s'asseu: Jesús és el Fill de l'home, el jutge del final de la història.

Per tant aquest jutge continua essent «Déu amb nosaltres», «és benèvol i humil de cor», «té un jou que és suau i la seva càrrega lleugera» i continua essent amb

nosaltres (18,20, cf. 28,20). No abdica de totes aquestes descripcions. Malgrat la seriositat de l'escena i el fet que no podem situar el judici en el futur (quan?), tanmateix el missatge de Mateu és fort. Però ensem ple de proximitat i de benvolença. En aquest emplaçament de tots els humans davant del jutge, el que no podem fer és banalitzar el missatge de Mateu: el que realment compta són les bones obres. I compta sobretot i directament per a la comunitat. Però compta també per a la humanitat, els convocats són totes les nacions. Ara bé, a la llum d'aquesta interpretació, el missatge és molt potent. Si els humans es dediquen a practicar les obres de misericòrdia, el judici que els espera és realment esperançador. Sobretot perquè qui troben en els germans és Jesús! Com dèiem en el comentari de la paràbola del jull: estem en bones mans.

VIDA DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Aquest dissabte dia 22, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Pere de Rubí amb motiu del centenari de la presència de les religioses Carmelites de Sant Josep a Rubí.

A les 19.15 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de Sant Cristòfor de Terrassa.

Aquest diumenge dia 23, a les 12 h. Celebra l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa.

Dilluns dia 24, a les 11 h. Presideix la sessió de formació de preveres joves.

Dimecres dia 26, a les 11 h. Presideix la reunió de delegats episcopals.

Divendres dia 28 a les 20.30 h. Presideix a la Catedral la Vetlla de Pregària en l'inici de l'Any de la Vida Consagrada.

Dissabte dia 29, a les 19 h. Al teatre Principal de Terrassa, participa en l'entrega dels premis Terrassenc de l'Any, atorgats pel Centre Cultural el Social.

Diumenge dia 30, a les 18 h. Celebra l'Eucaristia a la Catedral i ordena de diaques sis seminaristes diocesans.

NOTÍCIES

Inici de ministeri de rector a Sant Oleguer de Sabadell. El diumenge 26 d'octubre, a les 12 del migdia, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses va presidir la celebració de l'Eucaristia a la parròquia de Sant Oleguer de Sabadell en l'inici de ministeri de rector del P. Joan Marqués SDB.

Cadena de pregària per les Vocacions

El proper diumenge dia 30 de novembre és el darrer dia de la Cadena de pregària per les Vocacions, assignat a la diòcesi de Terrassa.

Confirmacions a la Llagosta. El dissabte 25 d'octubre, Mons. Salvador Cristau va celebrar l'Eucaristia i administrà el sagrament de la Confirmació a 14 joves de la parròquia de Sant Josep de la Llagosta. Alguns d'ells varen rebre també la Primera Comunió.

Confirmacions a la parròquia de Sant Valentí de Terrassa. El diumenge 26 d'octubre, Mons. Salvador Cristau va celebrar l'Eucaristia i administrà el sagrament de la Confirmació a 3 joves de la parròquia de Sant Valentí i del col·legi Sagrat Cor de les Gnes. Agustines Missioneres a Terrassa.

Missa d'Acció de Gràcies per la beatificació de D. Álvaro del Portillo. El dimarts dia 28 d'octubre, a la catedral de Terrassa, es va celebrar la Missa d'Acció de Gràcies per la beatificació de D. Álvaro del Portillo, bisbe. Presidí la celebració Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa i concelebraren Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, Mons. Jaume Traserra, bisbe emèrit de Solsona, el Dr. Antoni Pu-

jals, vicari territorial de l'Opus Dei, Mn. Fidel Catalán, secretari general i canceller i un bon nombre de preveres acompanyats per diaques. El temple catedralici s'omplí de feligresos de Terrassa, Sabadell, Sant Cugat del Vallès, Granollers i d'altres poblacions del territori diocesà.

AGENDA

Vetlla de Pregària en l'inici de l'Any de la Vida Consagrada. Presidida pel Sr. Bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, amb l'acompanyament de la Gna. Glenda: «Que la vida consagrada sigui sempre una llum en el camí de l'Església» (Papa Francesc). Lloc: Catedral de Terrassa, el divendres 28 de novembre, a les 20.30 h.

Conferència. «Constantí, un emperador que transformà el cristianisme», a càrrec del Sr. Manel Corcón, historiador. A l'Acadèmia Catòlica de Sabadell, dijous 27, a les 19 h.

Recés d'Advent. «L'espiritualitat de Santa Teresa de Jesús». Dissabte 29 de novembre, de 10 a 14 h. Lloc: Monestir de les Carmelites Descalces de Terrassa. Inscripcions: Parròquia de la Puríssima de Sabadell.

Trobada interreligiosa. El grup de Diàleg Interreligiós de Sabadell organitza la XV Trobada interreligiosa el dissabte 29 de novembre, a les 6 de la tarda, al Casal Pere IV (Rambla, 69). La Sra. Teresa Guardans parlarà de «El diàleg interreligiós un camí cap a la pau entre els pobles».

REMAD MAR ADENTRO

Un año dedicado a los religiosos y religiosas

Terminamos hoy, con la fiesta de Jesucristo, Rey del universo, un año litúrgico. El domingo que viene comenzaremos otro con el tiempo de Adviento, un camino de preparación espiritual para la fiesta de Navidad. Así se expresa que la vida cristiana es un camino y que todos vamos cumpliendo sus etapas.

Pronto entraremos ya en el año de gracia de 2015. Y estas reflexiones quieren comunicar también que el próximo año será en toda la Iglesia católica, el Año de la Vida Consagrada.

El 29 de noviembre de 2013, al finalizar un encuentro con 120 superiores generales de institutos religiosos, en un clima de franco intercambio fraternal, el papa Francisco convocó el Año de la Vida Consagrada. Comenzará el próximo domingo, 30 de noviembre y se prolongará hasta el 2 de febrero de 2016, fiesta de la Presentación del Señor en el templo (la popular fiesta de la Candelaria), fecha en la que se celebra cada año la jornada dedicada a la vida consagrada.

A finales del pasado mes de enero, el cardenal Joao Braz de Aviz, prefecto de la Congregación para los Institutos de Vida Consagrada y las Socieda-

des de Vida Apostólica, acompañado del arzobispo y religioso franciscano, José Rodríguez Carballo, secretario de este dicasterio, presentaron respectivamente los objetivos y las actividades de este año que va a comenzar.

Deseo subrayar que el arzobispo Rodríguez Carballo fue el primer nombramiento que hizo el Papa actual en la Curia romana en el mes de abril de 2013. En aquel momento este franciscano gallego presidía la Unión de Superiores Generales de las órdenes y congregaciones de toda la Iglesia, y el Papa, de este cargo, lo llevó a la secretaría de la Congregación de la Curia responsable de la atención al mundo de la vida consagrada, masculina y femenina. Los días 2 y 3 del pasado mes de mayo, este religioso estuvo en Barcelona y se reunió con los religiosos y religiosas de las diócesis catalanas, invitado por la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). Lo que les dijo en esa circunstancia deseo que inspire clara y profundamente la celebración de este año en nuestra diócesis.

Los objetivos generales de este año son tres. Primero, recordar con memoria agradecida, los 50 años de la publicación del decreto del Concilio Vaticano II

Perfectae caritatis, sobre la renovación de la vida consagrada; segundo, abrazar el futuro con esperanza, sabiendo que la crisis de la sociedad y de la Iglesia afecta también a la vida consagrada a Dios y asumirla «no como el anticipo de la muerte, sino como una ocasión favorable para el crecimiento en profundidad»; y, tercero, vivir el presente con pasión, evangelizando la vocación propia de cada orden o congregación y dando testimonio de la belleza y del servicio a la sociedad que realizan los religiosos y religiosas que están entre nosotros.

Nuestra diócesis, a través de la Delegación para la Vida Consagrada ha organizado diversos actos con los que celebrar este acontecimiento. Lo que más deseaba decirles —a ellos y a toda la diócesis— que este año es una invitación a dar gracias a Dios por el gran servicio que realizan y por todo lo que aportan —en todos los ámbitos de la acción de la Iglesia— a nuestra joven diócesis. Por ello, la celebración de este año no es sólo algo para los religiosos y religiosas, sino que es un compromiso para toda la comunidad diocesana.

† Josep Àngel Saiz Meneses
Obispo de Terrassa